

Nemcsák Károly: Még van egy terv

2023 január 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Javasolnám baloldali színész barátainknak...

Hogy milyen a jó színház, arra azzal adtam választ, ahogyan több mint tíz éve a József Attila Színházat m?ködtetjük. Javasolnám baloldali színész barátainknak, hogy egy picit mélyüljenek el ebben a felfogásban –

mondta a Demokratának Nemcsák Károly Jászai Mari-díjas színészművész, érdemes és kiváló művész, a József Attila Színház igazgatója, a Színház- és Filmművészeti Egyetem felügyelőbizottsági tagja.

– A Miskolci Nemzeti Színház díszletezmunkásából népszerű színész lett, eljátszott számos drámai szerepet. Több vidéki és budapesti teátrumban dolgozott, majd jött a Szomszédok című teleregény, aminek egyik meghatározó karaktere volt. Ugyanakkor azóta, hogy Tarlós István főpolgármester úr kinevezte a József Attila Színház élére, eltelt tizenegy év. Elsősorban színésznek vagy inkább színházigazgatónak érzi magát?

– Egy nyughatatlan embernek. Sok olyan valakivel találkoztam életem során, aki nem elégedett meg azzal, hogy a napi rutin ismétlődik. Mindig kerestem valami újabb kihívást. Minél több dolgot csinál az ember az élete során, annál több tapasztalatot szerez. Úgy érzem, ha az élet felkínál egy lehetőséget, akkor azt meg kell ragadni. Én többször megtettem.

– Már a harmadik ciklusát tölti a József Attila Színház élén. Említene néhány fontosabb mérföldkövet?

– Az utolsó pár évben rengeteg sikert értünk el, úgy érzem, sikeres színházat hoztunk létre. Nap mint nap telt ház eljártunk, legyártunk egy sor akadályt. Sokáig csak a háttérszemélyzetet tudtuk alkalmazotti státusban foglalkoztatni, arra nem volt anyagi bázisunk, hogy a színész kollégákat is felvegyük, bár kezdettől társulati tagként kezeltük őket. Ma már van egy olyan kiszámítható gazdasági háttérünk, ami lehetővé teszi, hogy nyugodtan dolgozzanak. Ebben a mostani világban ez különösen fontos. A Covid-járvány megviselt mindannyiunkat – nemcsak gazdaságilag, de mentálisan is, és most sem mondhatjuk, hogy felhőtlenül élhetnénk az életünket: itt a háborús helyzet, a gazdasági nehézségek. De a színházat az elmúlt tíz évben felújítottuk, lecseréltük a nyílászárókat, leszigeteltük a falakat, és rengeteg olyan fejlesztést hajtottunk végre, ami komfortosabbá tette az életünket. Ám a munka nagyobbik része még hátravan.

– Mire gondol?

– Sok tervünk vár még megvalósításra. Ha sikerül ezeket legalább elkezdeni, akkor minőségileg sokkal jobb színházat tudunk létrehozni. A József Attila Színház épülete ugyanis valójában egy művelődési ház. Annak épült, ám a színházi technikának rengeteg olyan módozata van, ami segíti az előadások színrevitelét. Nálunk például a raktár a ház túloldalára esik. Ha le kell bontani az előadás után egy díszletet, akkor a kollégáim este fél tizenegykor nekikezdenek, éjjel egy órakor végeznek, a házban lakók pedig, mert a színházépület másik fele lakóház, ennek egyáltalán nem örülnek, és a díszletezőknek másnap reggel ugyanúgy folytatniuk kell a munkát. A terv már az elfogadás szintjén van, és az egész épületet érinti. Kívülről fogunk építkezni. Gyakorlatilag hozzátoldunk a házhoz, egy szintet emelünk rá. A színpad szélességében lesz két oldalszínpad, valójában két torony, amelyeket raktárként is tudunk majd használni. Magához a színpadhoz szerkezetileg nem nyúlunk, de a területünk nagy részét teljesen átépítjük. Egyúttal a fény- és hangtechnikát is meg szeretnénk újítani. Az új épület kívülről a környezetére jellemző modern stílushoz fog illeszkedni.

– Valóban nagyon ráfér a hetvenes évek korszakát idéző épületre ez a korszerűsítés. Mitől függ a döntés?

– Attól, hogy lesz-e rá pénz. Ez tízmilliárdos nagyságrendű kormányzati beruházás.

– Beszéljünk az SZFE-ről. Mint az egyetem felügyelőbizottsági tagjától is kérdezem: ön szerint mi az oka annak a végletekig kiélezett megosztottságnak, ami a tüntetéseket kiváltotta, illetve ami a színészvilágban még erőteljesebben tetten érhető? Mintha darázsfészekbe nyúlna az ember...

– Ami a színészeket illeti, van egy rétege a szakmánknak, akik most úgy gondolják, hogy körön kívül kerültek, pedig meggyőződésük, hogy ők azok, akik tudják, hogy működik a világ és a kultúra. Nem akarok visszautogatni, de azért az egy érdekes jelenség, hogy amikor Balázs Pétert 2007-ben kinevezték a szolnoki Szigligeti Színház élére, a Pécsi Országos Színházi Találkozóan petíciót indítottak ellene. Amikor engem kinevezett Tarlós István főpolgármester úr, petíciót indítottak ellenem. Amikor Dörner Györgyöt kinevezték az Újszínházban, ugyanez történt. Amikor viszont Tarlós főpolgármester úr meghosszabbította a balliberális oldalról kinevezett igazgatók szerződését, akkor nem szóltak egy szót sem, azt természetesnek vették. Mindig azokkal volt gond, akik Orbán Viktor politikáját tartják üdvözítőnek.

– Milyen a jó színház és a jó színészképzés?

– Erre azzal adtam választ, ahogyan több mint tíz éve a József Attila Színházat m?ködtetjük. Javasolnám baloldali színész barátainknak, hogy egy picit mélyüljenek el ebben a felfogásban. A mi színházunkban nagyon sok olyan ember dolgozik, aki nem feltétlenül a jobboldal eszméit vallja, de elfogadják azt az értékrendet, amit képviselünk. Látunk bizonyos értékeket, amiket szeretnénk követni, illetve megmutatni. Egyszer-kétszer voltak konfliktusok abból, hogy határt kellett szabni, mert a mi közönségünk nem biztos, hogy elfogadja, ha két n? csókolózik a színpadon. Akkor el kell menni, és máshol kell a színdarabot megrendezni. Volt sajnos ilyen helyzet, de ezeket mindig kezeltük. A fiataloknak pedig mintát kell adni. Az elmúlt harminc évben volt egy kör az SZFE-n, akik tanítottak, és a fiatalokra nagyon er?sen hatottak. Amikor elvégezzük az egyetemet, egy lehet?séget kapunk, de még nem vagyunk kész színészek. Azt a kíváncsiságot kell felkelteni bennük, hogy nyitott szemmel járjanak. Nekem volt egy kiváló mesterem, Ruszt József. ? hívott Szegedre, ahol számomra egy újabb f?iskola kezd?dött. De nem tudom, hogy a mai fiatalokban van-e igény arra, hogy egy kiváló mester mellett pallérozódjanak. És ki kellene választani a valóban tehetségeseket. A mi id?nkben még volt rostavizsga. Aki azon nem felelt meg, azt eltanácsolták. De most már ez sincs.

– Beszéljünk még egy kicsit önr?l. A színészválogatott kapitányaként a futballpályán is kit?n?en érzi magát. Több mint negyven éve focizik, és több mint 25 éve a csapat kapitánya. Ez bármilyen sportágban kimagasló teljesítmény. Mi hajtja?

– A futball szeretetén kívül azok a lehet?ségek, amiket ez a közös játék magában rejt, túl a mozgás örömén. Mondok egy példát. A kilencvenes évek végén a színészválogatotton keresztül kit?n? kapcsolatba keveredtünk az orvosok válogatottjával. Elkísértem ?ket Klagenfurtba, ahol az orvosok világjátéka volt. Különböz? sportágakban indultak az asztaliteniszt?l a labdarúgáson át a tájfutásig, különböz? korosztályokból. Az fogott meg, hogy volt a világjátékoknak egy sporton túli, szellemi része is: a játékokkal párhuzamosan kiállításokat rendeztek, konferenciákat, termékbemutatókat tartottak. Arra gondoltam, hogy miért ne lehetne ennek mintájára a színészek világjátékát is megrendezni Budapesten.

– Sikerült?

– Öt éven keresztül szerveztünk ilyen versenyeket. A sportrendezvények az akkori Népstadionban zajlottak, a Körcsarnok volt a bázisunk, azután a Margitszigeten folytattuk. Nemcsak sportolóként vagy m?vészként vettem részt benne, hanem meg kellett találnom azokat a támogatókat, szponzorokat, akik ebben lehet?séget láttak. 1994 óta vagyok a csapat kapitánya, de ez nem csupán abból áll, hogy kezdet kell fogni az ellenfél kapitányával. Kapcsolatokat kell építenem.

– Mikor van edzés?

– Kedden és csütörtökön reggel. Az id?pont nagyon jó, mert a próbáink tíz órakor kezd?dnek. Addigra olyan fizikai és lelki állapotba kerülünk, ami a próbához kell. Ma reggel fél nyolctól a Vasas-sportcsarnokban tizenhatan rúgtuk a labdát. Edzés közben van alkalom arra, hogy beszélgessünk, együtt legyünk. Biztos vagyok benne, hogy azok az emberek, akikkel az életben találkoztam, akik nekem sokat jelentenek, hasonlóan gondolkodnak, és ez mindig továbblendített.

– Mi a legnagyobb er?ssége? Az önbizalom?

– Azt hiszem, egészséges önbizalmam van. Bár néha talán nem túl sok. Inkább arról van szó, hogy jól m?ködtetem magam körül a kapcsolataimat.

– Például?

– Nem szeretem az sms-eket. Többször találkoztam azzal a jelenséggel, hogy ha így karácsony táján felhívok valakit, sokszor nem hiszi el: nem akarok egyebet, mint boldog ünnepeket kívánni. Meghökkenünk, mert a világ ilyen: azt sugallja, hogy az ember a második mondatával már kérni fog valamit. Ezen lehet változtatni, f?leg ha indíttatásod is van rá, hogy ne így éld az életed.

A teljes interjút [ITT](#) olvashatják el.

Hernádi Zsuzsa - www.demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló